

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/77/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611010126
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2012:3611010126.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovaného Z. Z., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.09.2012, takto

rozhodol:

obžalovaný

Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom F. č. XXX, t.č. ÚVV P. v inej trestnej veci,

je vinný, že:

dňa 07.11. 2008 v čase približne od 14.15 hod. do 14.30 hod. v Partizánskom, Malých Kršteňanoch, Pažití, po ceste I/64 smerom na Veľké Uherce, vo Veľkých Uherciach, po ceste po ceste II/511 smerom na Skýcov ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia EČ: PD-XXX BY aj napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu PZ v Prievidzi č.p. ORP-218-1/DI-PPE-2008 zo dňa 07.07.2008, právoplatným dňa 08.07.2008 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov, pričom ako s vozidlom zastavil na svetelnej križovatke na ceste I/64 v Partizánskom pri čerpacej stanici Slovnaft, na tej istej križovatke zastavilo služobné motorové vozidlo Okresného dopravného inšpektorátu PZ Prievidza zn. VW Golf EČ: PD-924 BX v ktorom sa nachádzali príslušníci Okresného dopravného inšpektorátu PZ Prievidza ppráp. Q. S. a práp. Q. S., ktorí v tom čase vykonávali službu, následne Q. S. opoznal obžalovaného Z. Z., pričom vedel, že tento má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a keďže obžalovaný napriek tomuto zákazu viedol motorové vozidlo, rozhodli sa príslušníci PZ vozidlo s obžalovaným zastaviť a obžalovaného Z. Z. zadržať, následne po prejdení križovatky išiel obžalovaný na svojom vozidle po ceste I/64 smerom na Malé Uherce, nato sa príslušníci PZ na služobnom vozidle v križovatke otočili a začali vozidlo s obžalovaným prenasledovať, následne sa snažili vozidlo s obžalovaným zastaviť, pričom použili výzvu červeným prerušovaným svetlom STOP na prednej strane zvláštneho výstražného zvukového znamenia na služobnom vozidle, na ktorú obžalovaný nereagoval, zvyšoval rýchlosť a bezohľadnou jazdou ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky, pričom unikal smerom k Nemocnici v Partizánskom, ďalej smerom na obec Malé Kršteňany a Pažiť, v obci Malé Kršteňany sa hliadka PZ snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostala na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný prudko strhol volant doľava a snažil sa ich vozidlo vytlačiť z cesty, načo v snahe vyhnúť sa zrážke museli vozidlo pribrzdiť, potom v obci Pažiť sa hliadka PZ opätovne snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostala na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný znovu strhol volant doľava a snažil sa ich vozidlo vytlačiť z cesty, načo v snahe vyhnúť sa zrážke museli vozidlo opätovne pribrzdiť, následne obžalovaný so svojím vozidlom odbočil smerom na Partizánske, potom prešiel na cestu I/64 a odbočil na obec Veľké Uherce, ako prechádzal cez obec Veľké Uherce svojou bezohľadnou jazdou ohrozoval chodcov prechádzajúcich cez cestu, hliadka PZ sa opätovne snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostali na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný sa opätovne snažil ich

vozidlo vytlačiť z cesty, následne hliadka PZ naďalej prenasledovala vozidlo s obžalovaným, ktoré smerovalo po ceste II/511 na Skýcov, nato práp. S. s použitím reproduktora podľa § 61 ods. 3 zákona o Policajnom zbore obžalovaného opakovane vyzval, aby upustil od protiprávneho konania s výstrahou, že inak budú použité donucovacie prostriedky, obžalovaný tieto opakované výzvy nerešpektoval, s vozidlom nezastavil a pokračoval v jazde, pričom prechádzal z pravého jazdného pruhu do ľavého následne príslušníci PZ obžalovaného znovu opakovane s použitím reproduktora vyzvali, aby upustil od protiprávneho konania, obžalovaný napriek tomu ďalej pokračoval v jazde, načo príslušník PZ práp. S. po predchádzajúcej márnej výzve použil služobnú zbraň a varovný výstrel do vzduchu, obžalovaný však ďalej pokračoval v jazde, načo bol hliadkou PZ opätovne vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania a vozidlo zastavil, obžalovaný nerešpektoval ani túto výzvu a pokračoval v jazde, načo príslušník PZ práp. S. po predchádzajúcej márnej výzve použil služobnú zbraň a celkom jedenásť krát vystrelil do vozidla obžalovaného, obžalovaný však ďalej pokračoval v jazde smerom na obec Skýcov, pričom na ceste II/511 na 9,5 km sa hliadka PZ opätovne snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostali na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný opätovne nasmeroval svoje vozidlo na ich služobné vozidlo a snažil ich vytlačiť z cesty, v dôsledku čoho sa príslušník PZ riadiaci služobné vozidlo snažil vyhnúť zrážke vozidiel, s vozidlom prešiel na odstavnú plochu, kde na mokrom lístí sa dostalo služobné vozidlo do šmyku a následne narazilo do zvodidiel, pričom obžalovaný ďalej pokračoval v jazde smerom na obec Skýcov, čím uvedeným konaním bola spôsobená škoda na služobnom motorovom vozidle zn. VW Golf EČ: PD-XXX BX vo výške 6.234,37 €, pričom poškodeným Q. S. a Q. S. neboli spôsobené žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie alebo liečenie,

t e d a :

- maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a takým činom spôsobil väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l :

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov,

- zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona v spojení s § 122 ods. 3 Tr. zákona a § 125 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7 Tr. zákona k s ú h r n n é m u trestu odňatia slobody vo výmere 83 (osemdesiattri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 1T/121/2008-78 zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v

Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky a výrok o treste uložený obžalovaným rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatným dňa 11.01.2010, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 12 (dvanásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 1T/121/2008-78 zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatný dňa 05.05.2011 a rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatný dňa 11.01.2010 n e z m e n e n ý .

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trenčíne, Jilemnického 1, 911 42 Trenčín škodu vo výške 6.234,37 € (šesťtisícdeväťstoštyri eur a tridsaťsedem centov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal na Okresnom súde Partizánske dňa 24.06.2011 pod č.k. Pv 1042/08-73 obžalobu na obžalovaného Z. Z. (ďalej len obžalovaný) pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona v spojení s § 122 ods. 3 Tr. zákona a § 125 ods. 1 Tr. zákona.

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní a to výsluchom obžalovaného, vypočutím svedkov - poškodených Q. S., Q. S., svedkov Q. Z., P. F., Z. C., Z. Z. st., S. C., prečítaním svedeckej výpovede Z.. A. E., K. N., Z. K., prečítaním listinných dôkazov, najmä zápisnice o vydaní veci, uznesenia o vrátení veci, potvrdenia o vrátení veci, zápisnic o rekognícii, zápisnice o obhliadke vozidla s pripojenou fotodokumentáciou, zmluvy o nájme dopravného prostriedku a preberacieho protokolu, hlásenia o použití donucovacieho prostriedku, správy o výsledku objasňovania priestupku, vyhodnotenia použitia donucovacích prostriedkov, správy OR PZ Prievidza s pripojenou kópiou operačného denníka a kópiou knihy Evidencie žiadostí a súhlasov o použití vrzu, osvedčenia o evidencii vozidla, evidenčnej karty vodiča - obžalovaného, zápisnice o konfrontácii medzi obvineným a svedkom poškodeným Q. S., faktúry o oprave vozidla, vyčíslenia škody, ako aj ostatného spisového materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. V prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel. Na svoju obranu uviedol, že v čase skutku nebol na Slovensku, bol v Rakúsku, čo môže preukázať výsluchom svedkov. On odovzdal vozidlo Škoda Octavia šedej farby bratovi Q. Z., nevie, čo sa potom s týmto vozidlom dialo. Toto vozidlo mal dlhodobu požičanú z požičovne, autá menil. Nevie, kedy si toto vozidlo požičal, pri zmene auta sa menila aj zmluva, aj dátum. V zmluve nemohlo byť vymedzené, že mal vozidlo požičané od 05.11. do 08.11., museli to dopísať až po vrátení vozidla. V autopožičovni vedeli, že nemá vodičský preukaz, a že mu vždy vozidlo šoféroval niekto iný. Vozidlo si požičal, aby nechodil peši, on však vozidlo nešoféroval, keď si ho požičiaval. Ak svedok z autopožičovne p. N. tvrdí niečo iné, je to preto, lebo má voči autopožičovni nezaplatený dlh za dva dni a mali by problém, keby uviedli, že vozidlo požičali osobe, ktorá nemá vodičský preukaz. Už si nespomína, s kým prišiel do autopožičovne po Octaviu, chodili s ním rôzni ľudia autá požičiavať. Škoda Octavia mala fólie, stmavené okná vpredu, vzadu fólie, fólie neboli priehľadné. Do Rakúska odišiel v deň, keď sa mal stať skutok, išiel tam pracovne, na stavbu k p. Z.. O

tejto práci vedel 2-3 dni vopred, resp. týždeň, ale nevedel presne hodinu a čas, kedy sa má dostaviť, volal mu deň predtým p. Z.. Dňa 07.11.2008 sa okolo 12.00 hod. až 13.00 hod. mali stretnúť s bratom v Partizánskom pri kine, kde on prišiel na vozidle so švagrom S. C. a tu vozidlo Škoda Octavia bratovi odovzdal, nakoľko on nemal čas ísť vrátiť vozidlo do Prievidze. Do Rakúska, do Viedne ho potom viezol S. C. a T. E. na čiernom Golfe 3-kovom, evidenčné číslo uviesť nevie, toto vozidlo patrilo T. E.. Išli cez priečhod Jarovce. On bol potom v Rakúsku 2-3 týždne, spával u kamaráta, ale presnú adresu uviesť nevie. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania, podľa ktorej ho do Rakúska viezol S. C. na vozidle zn. VW Golf, ktoré patrilo jeho družke Z. C. a že v Rakúsku potom zostal týždeň, za účelom odstránenia rozporov, uviedol, že t. č. si už presne nespomína, na koho vozidlo sa viezol do Rakúska a po akú dobu tam pracoval, aj jeho priateľka Z. C. mala také vozidlo, pričom do Rakúska ho však skutočne viezol T. E., nevie, prečo to v prípravnom konaní neuviedol, nepovažoval to za dôležité. C. a E. po tom, čo ho dovezli do Viedne do firmy MUSTI BAU, čakali ešte chvíľu vo vozidle, potom sa títo vrátili späť na Slovensko. On ešte čakal na p. Z., tento mal nejaké jednanie, potom ho Z. ubytoval. Potvrdil, že je pravdivá jeho výpoveď z prípravného konania, kedy uviedol, že v ten deň, kedy došlo k incidentu, mu vo večerných hodinách volal otec na mobil a tento mu povedal, že ho hľadali policajti. On sa s bratom o skutku rozprával, najskôr mu to povedal otec, brat sa mu to bál povedať. Brat mu povedal, že na neho policajti strieľali a že nie je pravda, že došlo k vytláčaniu. Svedok S. uvádza, že ho opoznal na križovatke, to nemôže byť pravda, nemohol ho vidieť riadiť toto vozidlo, nakoľko on v tom čase nebol v Partizánskom, pričom vozidlo malo fólie. On sa s týmto policajtom pozná dlhé roky, prebral mu frajerku, preto je tento od vtedy na neho zaťažovaný a z tohto dôvodu tento robí to, čo robí. Ešte predtým ho však tento policajt tiež zastavil pre marenie výkonu úradného rozhodnutia, za čo dostal 4 mesiace, ktorý trest riadne vykonal, v uvedenom konaní nemal žiadne problémy s týmto policajtom, bol si vedomý toho, čo vtedy spáchal. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania v tej časti, že hliadka uviedla to, že vozidlo Škoda Octavia riadil, preto, že mal pri riešení v predchádzajúcom konaní pre marenie výkonu úradného rozhodnutia s Q. S. sporu, došlo medzi nimi k slovnej hádke a z uvedeného dôvodu mal tento svedok voči nemu antipatiu. Na S. podal v súvislosti so skutkom, ktorý mu je kladený za vinu, sťažnosť na inšpekciu, že je proti nemu zaujatý. Následne asi po pol roku až po roku mu tento svedok vytelefonoval, že má problémy v súvislosti s dopravnou nehodou, že bola spôsobená škoda, vyhrážal sa mu, že ak sa neprizná, tak ho fyzicky zlikviduje a ublíži jeho rodine. Trestné oznámenie nepodal, lebo sa bál o svoj život. Skutočnosť, že sa mu svedok S. vyhrážal v prípravnom konaní doposiaľ neuvádzal, dohodli sa s vyšetrovateľom, aby to nechal tak. Vyšetrovateľ ho odhovárал od konfrontácii, následne uviedol, že je pravdou, že v prípravnom konaní podpísal, že odmieta konfrontáciu s poškodeným Q. S., bolo to po dohovore s vyšetrovateľom, nakoľko neprišiel na konfrontáciu poškodený Q. S.. Potvrdil, že s vyšetrovateľom nie sú v žiadnom vzťahu, nevznášal proti nemu žiadne námietky.

Svedok - poškodený Q. S. uviedol, že dňa 07.11.2008 poobede okolo 15.00 hod. prechádzali s kolegom S. na služobnom motorovom vozidle v Partizánskom po ceste I/64, on bol ako spolujazdec. Ich vozidlo ako prvé vozidlo čakalo na križovatke v smere na Topoľčany, keď opoznali spolu s kolegom obžalovaného za volantom vozidla Škoda Octavia, ktoré ako prvé vychádzalo v smere od Billy na Prievidzu. Obžalovaný si rukou zakrýval tvár. On už obžalovaného v minulosti kontroloval. Potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, že obžalovaného zbadal najskôr jeho kolega S., čo mu aj povedal, potom sa aj on pozrel a tiež uvidel obžalovaného. Videl ho najskôr z boku, potom ako prechádzal s vozidlom okolo nich aj spredu. Vo výhlade mu nebránili žiadne sklá. Obžalovaný potom, čo ho zbadali a začali ho prenasledovať, im začal unikať, začal pridávať. Odbočil v smere na nemocnicu, aj napriek tomu, že mali na vozidle zapnutú stopku a svetelnú signalizáciu, aby zastavil, stále začal pridávať, chodil zo strany na stranu, bránil im v tom, aby ho predbehli a stále im utekal. V Pažiti vo veľkej rýchlosti vyskočil s vozidlom aj na železničnom priečestí. On mu aj do megafónu hovoril, aby s vozidlom zastavil, upozornil ho, že ak nezastaví, budú použité donucovacie prostriedky. Asi niekde za Veľkými Uhercami znovu upozornil obžalovaného, že ak s vozidlom nezastaví, bude použitá služobná zbraň, túto však v obci použiť nemohol, ľudia chodili okolo. Po upozornení vystrelil varovný výstrel. Obžalovaný ich stále z cesty vytláčal, aby sa pred neho nedostali. Išli smerom na Skýcov a keďže obžalovaný nereagoval, išiel bezhlavo, bránil im ho predísť, vytláčal ich, potom po výzve, že bude použitá zbraň voči dopravnému prostriedku, túto následne použil, strieľal na koleso vozidla obžalovaného, podľa neho asi v rýchlosti 130 km/h, on sa na tachometer nepozeral. Vozidlo sa im nepodarilo aj napriek tomu zastaviť. Po tom, čo ich obžalovaný vytláčil v zákrute z cesty, zostali zapichnutý na zvodidlách, pričom obžalovaný unikol smerom na Skýcov. Brata obžalovaného nepozná. S obžalovaným nemal v minulosti žiadny spor, nevie, či jeho kolega mal. Vozidlo obžalovaného podľa neho nemalo fólie, nespomína si už, či malo pás na čelnom skle. Obžalovaného jasne videl. Nepamätá si už presne, koľko varovných výstrelov vystrelil, z

akej vzdialenosti na vozidlo obžalovaného strieľal, vystrčil sa z okna, vozidlo obžalovaného bolo pred nimi, strieľal na pravé zadné koleso. Dbali na život a zdravie osoby. Potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania v tej časti, že obžalovaného prenasledovali okolo nemocnice v Partizánskom, Malé Kršteňany, Pažiť, Veľké Uherce v smere na obec Skýcov, pričom jeho vozidlo išlo značnou rýchlosťou, avšak párkrát sa im podarilo dostať na jeho úroveň aj zahliadnuť vodiča. S vozidlom sa nedostali na rovnakú úroveň s vozidlom obžalovaného. Obžalovaný im bránil predísť jeho vozidlo, vytlačal ich vozidlo z cesty, keď boli z ľavej strany na úrovni asi viac ako 5 % časťou ich služobného vozidla, asi na úrovni predných svetiel.

Svedok - poškodený Q. S. uviedol, že v uvedený deň slúžil s kolegom S.. On bol šofér, prechádzali na služobnom motorovom vozidle na úseku I/64, v smere od Oslian smerom na ZDA Partizánske, ale na presný čas si už vzhľadom na odstup času nepamätá. Stáli na križovatke ako prvé auto v smere na autobusovú stanicu do mesta Partizánske vedľa Slovnaft pumpy, vpravo stála jednotková Škoda Octavia, šedo-zelená, vozidlo si veľmi nevyšimal, ale ako vodiča jednoznačne opoznal obžalovaného cez bočné sklo, ako sa autami míňali. On povedal kolegovi, kto je v uvedenom vozidle, že bol riešený za marenie, že nemá čo šoférovať. Obžalovaného on už spoznal týždeň pred skutkom, kde ho vtedy predvádzali do Prievidze na Dopravný inšpektorát, kde bol tento riešený ohľadom marenia výkonu úradného rozhodnutia, strávil s ním vtedy 2-3 hodiny. Tiež potvrdil, že raz videl obžalovaného v Dolných Vestenicách a raz v Bystričanoch, obžalovaný bol vtedy ako spolujazdec, šoférovala jeho priateľka. Ďalej uviedol, že keď zbadal obžalovaného zapol výstražné znamenie, otočil sa na križovatke. Obžalovaný ako zbadal, že dali majáky, evidentne zrýchliť s vozidlom. Vyzývali ho prostredníctvom zvukového zariadenia, aby auto zastavil, tento odbočil smerom na nemocnicu, vedľa nej prechádzal tiež veľmi rýchlo, aj napriek opakovaným výzvam prostredníctvom zvukového zariadenia, aby vozidlo odstavil, obžalovaný však pokračoval smerom doprava na tam nachádzajúce sa dediny, ktoré už nevie presne pomenovať, nakoľko tú oblasť veľmi nepozná. Potom odbočil smerom doprava na koľajisko asi v obci Pažiť, potom na cestu I/64, potom odbočil na Veľké Uherce. Išiel stále veľkou rýchlosťou, oni ho stále vyzývali. Obžalovaný veľkou rýchlosťou ohrozoval aj chodcov. Počkali kým prejdú za obývanú zónu. Kolega ho niekoľkokrát ešte vyzval, aby zastavil vozidlo a že ak nezastaví, bude použitý varovný výstrel. Tento bol použitý, obžalovaný aj napriek týmto výzvam vozidlo nezastavil, potom kolega strieľal do vozidla, vystrieľal celý zásobník, dvanásť nábojov. Vozidlo bolo zasiahnuté aj do nárazníka. Tieto výstrely padli, až keď boli za vozidlom Octavie, na jej úrovni si kolega S. nedovolil strieľať. Stále boli v tesnej blízkosti za vozidlom. V jednej pravotočivej zákrute, keď už bol na úrovni vozidla obžalovaného z ľavej strany, tento strhol volant doprava na nich, načo aj on, aby sa vyhol zrážke strhol volant doľava, kde dostal šmyk na lístí, skončil však vo zvodidlách, pričom obžalovaný unikol smerom na Skýcov. Potom sa dopyčul, že Octavia bola odstavená asi od dva kilometre ďalej v lese. Brata obžalovaného videl prvý krát na polícii, keď bol s otcom v tejto veci vypovedať. Vodičom bol obžalovaný a nie jeho brat. On spor s obžalovaným nemal. Náhradu škody si neuplatňuje. Svedok zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania aj v tej časti, že na križovatke v Partizánskom na ceste I/64 pri čerpacej stanici Slovnaft stáli v čase okolo 14,15 hod., pričom ako zastavili, si všimol, že vodič uvedenej Octavie si ľavou rukou zakýval tvár, preto sa na neho pozrel lepšie a vo vodičovi tohto vozidla spoznal Z. Z.. V obci Malé Kršteňany sa dostali s ich vozidlom na jeho úroveň, kedy Z. v tomto momente strhol prudko volant doľava smerom k nim, chcel ich resp. ich vozidlo vytlačiť z cesty. V obci Pažiť sa mu znova podarilo dostať na úroveň jeho vozidla, Z. znovu stočil volant doľava v snahe vytlačiť ich vozidlo z cesty, pričom vzhľadom na odstup času si už na presné udalosti už nespomína, v prípravnom konaní si to pamätal, bolo to čerstvé, potvrdil však, že je pravdou, že obžalovaný ich viackrát z cesty vytlačal, chcel sa ich tým podľa neho zbaviť.

Svedok Q. Z. - brat obžalovaného uviedol, že na polícii bol vypovedať v neprospech seba, ale on vozidlo určite nešoféroval, asi ho šoféroval jeho brat, obžalovaný. V prípravnom konaní to zobral na seba pod veľkým tlakom, poprosil ho o to jeho brat Z. Z., ktorý bol vtedy v podmienke. Zdrojom informácii, ktoré v prípravnom konaní uviedol bol jeho brat Z. Z.. Brat ho o to požiadal ešte v ten deň ako sa to stalo. Brat mu nič nesľúbil, on chcel brata zachrániť, tento bol v problémoch, tlak si privodil on sám, nechcel, aby to zle bratovi dopadlo. Na hlavnom pojednávaní sa rozhodol hovoriť pravdu, zložil prisahu, nechce si robiť problémy. Skutok, ktorý sa pôvodne rozhodol zobrať na seba sa mal stať 07.11.2008. O skutku sa dozvedel v ten deň, prišli k nim domov policajti. Oni o bratovi v ten deň nevedeli, až večer sa s ním stretli v Partizánskom, pri Tescu aj s otcom. Nevie už presne, čo sa tam vtedy rozprávali. Brat bol vtedy zúfalý. On sa mu najskôr sám ponúkol, že to zoberie na seba. Išli všetci spolu po uvedenej trase, brat im ukazoval kade išiel. On si to však asi v priebehu týždňa rozmyslel, nechcel mať problémy, ale brat mu po týždni volal, že je jeho jediná záchrana. Brat vybavil v Nitre právnikovi, dohodli si spôsob výpovede. Potom asi po týždni išiel na políciu sa sám nahlásiť. Nepamätá si už, či bol poučený na následky krivej výpovede,

ale ak je to v zápisnici uvedené, je to pravda. On nebol doposiaľ súdne trestaný. Jeho výpovede z 29.11.2008 a z 01.12.2008 teda nie sú pravdivé. Motívom jeho konania bolo, že bol pod tlakom, chcel zachrániť brata, tento ho o to žiadal.

Svedkyňa P. F. uviedla, že obžalovaný mal viackrát od spoločnosti LEBAS, s.r.o. požičané vozidlo. Ona bola v uvedenej spoločnosti konateľom, v súčasnosti už nie je. Pred skutkom nemali s obžalovaným problémy. Naposledy mal tento od nich požičané vozidlo Škoda Octavia, ev. č. PD-XXX BY, potom si už vozidlá nepožičiaval. Vozidlá požičiavala ona alebo kolega. Za vedenie vozidla bol zodpovedný ten, kto si vozidlo požičiaval. Ak išlo o klienta, s ktorým mali dobré vzťahy a tento bol zodpovedný, nemali nič proti tomu, ak tento požičal vozidlo na vedenie inej osobe. Nakoľko svedkyňa si však na podrobnosti týkajúce sa požičania vozidla obžalovanému nepamätala, bola prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, podľa ktorej bola dňa 05.11.2008 podpísaná zmluva medzi ich spoločnosťou a obžalovaným, predmetom ktorej bolo zapožičanie vozidla Škoda Octavia, ev. č. PD-XXX BY. Za ich spoločnosť predmetnú zmluvu podpísal p. XX.XX.XXXX. V zmysle tejto zmluvy mal nájomca vozidlo vrátiť dňa 08.11.2008 do 21.00 hod. Svedkyňa rozpor vo výpovedi vysvetlila časovým odstupom. Ďalej uviedla, že vrátenie vozidla vybavoval p. N., preto nič bližšie k tomu uviesť nevie. Po vrátení videla na nárazníku vozidla diery od projektilov, pričom za účelom odstránenia rozporov, potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania, že potom, čo bolo vozidlo dňa 08.11.2008 nájdené a ich firme vrátené, všimla si, že je poškodené na zadnom nárazníku, je tam oškretá farba a preliačina, až pri obhliadke auta na polícii videla, že auto je poškodené aj z vnútra a to ide o tri preliačiny na spodnej časti zadného kufra pod rezervou. Predmetné vozidlo malo v zadnej časti fólie tmavej farby a vpredu tónované okná, na čelnom skle malo zelený pás. Tieto bránili vo viditeľnosti, ale nie až tak. Obžalovaný si autá menil. Svedkyňa potvrdila, že v zmluve týkajúcej sa požičania vozidla sa vymedzoval dátum a hodina vrátenia vozidla. Pri stálom klientovi to však nemuseli napísať, smerodajný bol dátum vypožičania a vyplatenia nájomného. Nevie sa vyjadriť, ako to bolo u obžalovaného, ona dňa 05.11. nebola prítomná vo firme, preto sa k podmienkam požičiavania vozidla vyjadruje len všeobecne. Podľa jej vedomostí mal obžalovaný riadne uhradené nájomné za požičanie vozidla.

Svedok Z. Z., st. - otec obžalovaného uviedol, že dňa 07.11.2008 bol doma, keď prišla k nim domov policajná hliadka, nevie, či z Partizánskeho alebo z Prievidze. Prišli im oznámiť, že syna Z. zastrelili, že išla policajná hliadka po synovi, nevie príčinu, dôvod, nevedel nič iné. On nevedel, kde sa syn nachádzal, tento žil s priateľkou Z.. Policajná hliadka ho vyzvala, aby sa so synom skontaktoval. Asi po 2-3 dňoch mu syn povedal, že ho policajti obviňujú. On potom išiel asi po 1-2 dňoch zisťovať na políciu, čo sa stalo. Tu policajti na neho zakričali, že on sa nemá čo informovať. On sa synov nepýtal, čo sa stalo. Následne uviedol, že mladšieho syna sa na to nepýtal, nemal dôvod. Starší syn - obžalovaný mu povedal len toľko, že on to neurobil, že bol s priateľkou, viac mu nepovedal. Z prečítanej výpovede tohto svedka z prípravného konania vyplýva, že svedok sa na políciu dostavil aj mladším synom Q. Z. a prišiel vlastne s ním uviesť skutočnosť, že dňa 07.11.2008 v čase okolo 14,18 hod. osobné motorové vozidlo Škoda Octavia, PD-XXX BY viedol v Partizánskom jeho mladší syn Q. Z.. Dňa 07.11.2008 prišli za ním do Sebedražia policajti, títo mu povedali, že hľadajú Z. Z., vysvetlili mu aj prečo, uviedli mu, že sa mal toho dňa naháňať s policajtmi na aute, že potom policajti havarovali, že syn Z. ušiel a že ho preto hľadajú. On im povedal, že syn má frajerku Z. v Partizánskom a má aj manželku vo Veľkých Bieliciach a tiež, že syn bol deň alebo dva predtým u neho, potom odišiel preč a povedal, že ide do Rakúska. Snažil sa potom synovi Z. ešte v ten deň dovolať, dovolal sa len jeho priateľke Z., ktorá mu povedala, že Z. nie je na Slovensku, je v Rakúsku. Potom už ďalej nepátral. Asi týždeň dozadu mu volal syn Z. a on synovi povedal, čo sa dozvedel od policajtov, pričom syn mu povedal, že on v tom čase na Slovensku nebol a nevie o ničom. Tiež mu syn povedal, že vozidlo mal požičané z požičovne, ale že 07.11.2008 dal vozidlo mladšiemu synovi Q., ktorý si ho zobral do Dubnice nad Váhom. Syna Q. sa telefonicky na to pýtal, ale nepovedal mu k tomu nič. Až dňa 29.11.2008 ráno sa vrátil domov z Dubnice a priznal sa mu, že naozaj vozidlo Škoda Octavia, PD-XXXBY dňa 07.11.2008 v čase o 14.18 hod. viedol on po ceste v Partizánskom, kde ho začali zastavovať policajti, on im nezastavil a s vozidlom utekal a aj to, že niekde nad obcou Veľké Uherce po ňom policajti strieľali. O tom, že policajti havarovali on nevedel. Ako sa on toto dozvedel, rozhodol sa ho hneď zobrať na políciu a dať veci na správnu mieru a preto sa na políciu dostavil. Pričom svedok po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov uviedol, že on nevidí rozpory vo svojich výpovediach, či volal synovej priateľke a ani, či bol obžalovaný v Rakúsku si už nespomína. Na polícii si pán policajti písal niektoré texty sám. Potvrdil však, že zápisnicu podpísal, nachádza sa na nej jeho podpis. On povedal, len to čo vedel.

Svedkyňa Z. C. uviedla, že s obžalovaným sa pozná, mali tri roky vzťah, toho času už nie sú v žiadnom pomere. Ku skutku sa vyjadriť nevie, bola vtedy v robote, nevie, čo sa stalo. Ďalej uviedla, že o skutku jej hovoril obžalovaný, že policajti si mysleli, že šoféroval on, ale ona o tom nič bližšie nevie. Jej obžalovaný povedal, že ide do Rakúska, ona ho večer predtým vystrájala. Mal si ísť tam hľadať robotu. Nevie s kým a ako mal ísť do Rakúska. Ku vzťahu obžalovaného a svedka Q. S. uviedla, že to bolo už dávnejšie, ale nevie vôbec kedy sa táto udalosť stala, išli do Prievidze, ona šoférovala, keď ich zastavila hliadka polície a to S. s kolegom. Nevie presne, čo povedal S. obžalovanému, keď mal z vozidla vystúpiť. Jej kázal si sadnúť do vozidla. Obžalovaný sa s policajtmí rozprával, nevie o čom, XX.XX.XXXX.niečo na obžalovaného kričal. Jej aj obžalovaný potom hovoril, čo bolo predmetom ich rozhovoru, ale už si to nespomína. O iných sporoch s S. jej obžalovaný už nehovoril.

Svedok S. C. uviedol, že nevie presne, nepamätá si, kde bol dňa 07.11.2008. Potvrdil, že viezol obžalovaného asi pred 3-4 rokmi cez zimu niekedy v októbri - novembri okolo obeda, cca o 10.00 hod. do Rakúska, do Viedne na tmavozelenom Golfe, aute svojej sestry Z. C., evidenčné číslo uviesť nevie. Vo vozidle išli len oni dvaja. Išli spolu z domu z S., H. č. XXX/XX, kde aj obžalovaný vtedy býval s jeho sestrou. Išli na priechod Bratislava asi Berg. Nevie presne, o kolkej prišli do Rakúska. Tu obžalovaného vysadil, išli spolu ešte na kávu, potom si obžalovaný išiel vybavovať svoje veci a on sa vrátil späť na Slovensko. Nebol vo firme, kde mal ísť obžalovaný pracovať, on nevie, kde mal ísť obžalovaný pracovať. Obžalovaný sa zdržal v Rakúsku možno 2-3 dni. S obžalovaným bol v Rakúsku len raz. Obžalovaný mu nič o trestnom stíhaní nehovoril.

Z prečítanej svedeckej výpovede Z. A. E. vyplýva, že v dôsledku protiprávneho konania obvineného došlo k poškodeniu služobného motorového vozidla zn. VW Golf, EČ: PD-XXXBX, ktoré v snahe vyhnúť sa zrážke s prenasledovaným vozidlom Škoda Octavia, EČ: PD-XXXBY, ktoré riadil obvinený, dostalo šmyk a narazilo do zvodidiel nachádzajúcich sa na ľavej strane cesty v smere jazdy. Následne bolo vozidlo opravené v Automobilových opravovniach MV SR Bratislava, pobočka Banská Bystrica, pričom náklady za jeho opravu boli vyčíslené na základe faktúry č. F XXXXXX vo výške 6.234,37 €, ktorú škodu v uvedenej výške žiadajú nahradiť. Vodičom poškodeného služobného motorového vozidla bol prípr. Q. S. a spolujazdcom prípr. Bc. Q. S., pričom k zraneniu nedošlo.

Z prečítanej výpovede svedka K. N. vyplýva, že tento niekedy vypomáha v autopožičovni LEBAS, s.r.o., so sídlom v Prievidzi, Nováckeho 37. Dňa 05.11.2008 si p. Z. Z. prišiel požičať osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EČ: PD-XXXBY. Z. Z. pozná, tento mal viackrát od ich spoločnosti požičané vozidlo a nikdy s ním neboli problémy, že by auto načas nevrátil, príp. že by nejakú finančnú hotovosť neuhradil a pod. Od Z. Z. bol prefotený jeho občiansky preukaz, pričom s ním bola podpísaná aj zmluva a preberací protokol. Nakoľko išlo o stabilného zákazníka, jeho identita bola jasná, tak dňa 05.11.2008 sa jeho občiansky a vodičský preukaz neprefocoval, len podpísal preberací protokol. Z. Z. si toto vozidlo požičal na tri dni, teda do 08.11.2008 a mal ho odovzdať v sídle spoločnosti LEBAS o 21.00 hod. Dňa 08.11.2008, mohlo byť poobede, možno podvečer, presnú hodinu nevie, keď mu bolo volané na služobné číslo 0915 XXX XXX z polície, nevie teraz už presne kto volal s tým, že kto má od nich požičanú predmetnú Octaviu, na čo im on oznámil, že p. Z.. Nejaký príslušník polície prišiel potom do kancelárie prevziať fotokópie dokumentov, pričom on sa dozvedel len toľko, že boli nejaké problémy, že p. Z., ktorý si vozidlo požičal, nezastavil hliadke a že sa aj strieľalo. Potom neskôr v ten deň okolo 20.30 hod. až 21.00 hod. mu na služobný mobil volala osoba, ktorej číslo nevidel, ktorá mu povedala, že: „Auto máš odstavené na odpočívadle pred obcou Skýcov, kľúče sú za zadným kolesom“. Potom tá osoba zložila. Išlo o mladý mužský hlas, nebol to však hlas p. Z.. On následne oznámil uvedenú skutočnosť na číslo 158 a oznámil policajtom, že ide vozidlo zobrať. Do obce Skýcov išiel následne s mechanikom P. M., kde na mieste už boli policajti. Pri obhliadke vozidla na mieste s mechanikom, našli na zadnom nárazníku škrabanec, pričom mu bolo povedané, že to môže byť po odrazenej guľke, táto sa tam nenašla. Na vozidle následne odišiel z miesta preč. Hneď v pondelok sa dalo auto do servisu na lepšiu prehliadku, kde bolo zistené, že ešte jedna guľka bola umiestnená zosponu, ako je rezerva a ešte jedna guľka bola v rezerve. Nakoľko vozidlo prebral pri Skýcove a približne v čase, keď ho mal p. Z. odovzdať a nakoľko tento za požičanie vozidla zaplatil vopred, nebol vlastne ani dôvod zo strany autopožičovne ho kontaktovať. Nakoľko ich spoločnosti neboli hlásené žiadne problémy priestupkového, či iného charakteru zo strany vodiča, tak ich spoločnosť ani nemá odkiaľ vedieť, že p. Z. má zadržaný vodičský preukaz, či niečo podobné.

Z prečítanej výpovede svedka Z. K. vyplýva, že dňa 08.11.2008 vykonával službu na OR PZ Prievidza ako kriminalistický technik, pričom bol približne o 22.00 hod. vyslaný operačným dôstojníkom fotograficky zadokumentovať vozidlo Škoda Octavia, EČ: PD-XXXBY, ktoré sa nachádzalo v Partizánskom, časť

Skýcov. Uvedené vozidlo fotograficky zadokumentoval z dôvodu, že predmetné vozidlo bolo dňa 07.11.2008 použité pri útoku na príslušníkov PZ, ktorí následne použili pri zákroku varovné výstrely a bolo podozrenie, že vozidlo bolo zasiahnuté týmito výstrelmi. Zistil, že vozidlo je poškodené na zadnom nárazníku vpravo, ale toto poškodenie podľa jeho názoru nenesie znaky po vstrele projektilu strelnej zbrane. Na miesto bol prítomný počas celej fotodokumentácie aj majiteľ vozidla, ktorý si toto vozidlo následne prevzal a aj dvojčlenná hliadka OO PZ Partizánske.

Zo zápisníc o rekonštrukcii vykonanej dňa 25.08.2009 v čase od 15.00 hod. do 15.35 hod. so svedkom-poškodeným Q. S. a dňa 29.04.2010 v čase od 08.30 hod. do 08.55 hod. so svedkom-poškodeným Q. S. s pripojenými fotoalbumami č. 1, č. 2 (č. l. 73-78, 193-199) vyplýva, že poškodení Q. S. a Q. S. dvakrát s určitosťou opoznali podľa fotoalbumov osobu Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, ako osobu, ktorá sa dňa 07.11.2008 v čase okolo 14.30 hod. ako vodič osobného motorového vozidla Š-Octavia, PD-XXXBY pokúsila uniknúť ich motorizovanej hliadke PZ, kde pri prenasledovaní sa ich pokúsila opakovane vytlačiť z cesty.

Z vyčíslenia škody poškodeným Krajským riaditeľstvom PZ v Trenčíne (č. l. 346) a faktúry č. 900231 zo dňa 25.02.2009 (č. l. 276-278) vyplýva, že poškodený si uplatňuje nárok na náhradu škody v celkovej výške 6.234,37 € a to z titulu vynaložených nákladov za opravu služobného osobného motorového vozidla EVČ: PD-XXXBX.

Zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku, preberacieho protokolu zo dňa 05.11.2008 a z osvedčenia o evidencii vozidla (č. l. 98-100) vyplýva, že dňa 05.11.2008 prenajímateľ (ako vlastník vozidla) - spoločnosť LEBAS, spol. s r. o., so sídlom G. Švéniho 6, Prievidza prenajal nájomcovi/vodičovi Z. Z., C. XXX/XX, S., Veľké Bielice, motorové vozidlo Š-Octavia, EVČ:PD-XXXBY, za dohodnutú cenu prenájmu 3.000,- Sk, s dohodnutým dátumom vrátenia vozidla dňa 08.11.2008 o 21.00 hod. v LEBAS, s.r.o.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obvineným a poškodeným Q. S. (č. l. 250-256) vyplýva, že obvinený využil svoje právo nevypovedať a konfrontovať sa s poškodenými Q. S. a Q. S. pred vyšetrovateľom PZ.

Zo zápisnice a fotodokumentácie o obhliadke vozidla Škoda Octavia, EVČ:PD-XXXBY (č. l. 86-96) vyplýva, že dňa 21.11.2008 v čase od 18.40 hod. do 19.00 hod. bolo vozidlo obhliadnuté na parkovisku OR PZ Prievidza, z vonkajšej strany bolo nájdené poškodenie - preliačina na zadnom nárazníku vpravo. V zadnom kufri pod rezervou na spodnej časti vozidla sa nachádzajú tri preliačiny, smerujúce dovnúra, pričom neboli nájdené žiadne úlomky ani cudzie predmety. Dňa 24.11.2008 v čase od 14.55 hod. do 15.30 hod. bolo vozidlo obhliadnuté na parkovisku v garáži OR PZ Prievidza, na zdvíhaku, pričom na plastovom kryte pod rezervou kolesa sú v kruhu s priemerom cca 3 cm stopy po možnom prieniku projektilu strely. Ľavý a pravý je nepriechodný, stredný je priechodný. Nad pravým zadným kolesom sa nachádza v plaste diera kruhového priemeru, cca 5 cm, vedľa nej sa nenachádzajú žiadne stopy nasvedčujúce, že by boli spôsobené projektilom strely. Podľa vyjadrenia prítomnej osoby p. F., pri kontrole auta z ich strany boli nájdené dva projektily. Neboli zaistené žiadne upotrebitelné stopy, ani použitý služobný pes.

Zo zápisníc o vydaní veci zo dňa 21.11.2008, z uznesenia o vrátení veci zo dňa 24.11.2008 a z potvrdenia o vrátení veci zo dňa 24.11.2008 (č. l. 69-72) vyplýva, že P. F. vydala dobrovoľne podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku vyšetrovateľovi PZ osobné motorové vozidlo Škoda Octavia, EVČ: PD-XXXBY spolu s dokladmi týkajúcimi sa uvedeného vozidla a kľúčom od vozidla, ktoré veci jej boli vrátené dňa 24.11.2008. Dňa 24.11.2008 vydal K. N. 2 ks projektilov, ktoré boli nájdené pri prehliadke predmetného vozidla, jeden ks rozlomený, 1 ks celý.

Z hlásenia o použití donucovacieho prostriedku, správy o výsledku objasňovania priestupku a z vyhodnotenia použitia donucovacích prostriedkov zo dňa 07.11.2008 (č. l. 104-105, 141) vyplývajú okolnosti a spôsob použitia výzvy, varovného výstrelu a použitia služobnej zbrane v zmysle § 50 ods. 3, § 60 e/, § 61 ods. 1 písm. f/, ods. 3, zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, dňa 07.11.2008 o 14.27 hod., II/511 od konca obce Veľké Uherce v smere na Skýcov v úseku dlhom cca 5,9 km práp. Bc. Q. S., referentom Oddelenia výkonu služby na ODI OR PZ Prievidza, proti Z. Z., nar. XX.XX.XXXX.

Zo správy OR PZ Prievidza zo dňa 02.03.2012 s pripojenou kópiou operačného denníka zo dňa 07.11.2008 a kópiou knihy Evidencie žiadostí a súhlasov o použití vrzu zo dňa 07.11.2008 (č. l. 409-413) vyplýva, že podľa operačného denníka ev. č. 23-55/2008 operačného strediska vnútorného odboru

Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi zo dňa 07.11.2008 hliadka P 551 - Pánis, v čase o 14.30 hod. oznámil, že prenasleduje vodiča OMV Š Octavia, EČ: PD-XXXBY, ktorý má mať zákaz vedenia OMV, pričom použili varovné výstrely na OMV, hlásenie prijal npor. Mádr, operátor operačného strediska. Zároveň bol v knihe Evidencia žiadostí a súhlasov o použití vrzu ev. číslo 80-89 zaznamenaný záznam zo dňa 07.11.2008 o 14.20 hod. - žiadosť o povolenie na použitie zvláštneho výstražného zvukového znamenia pri prenasledovaní vodiča v okrese Partizánske-Skýcov, príslušníkom PZ práp. S., použitie vrzu bolo operačným strediskom schválené.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného (č. I. 145-149, 231-237) a z Rozhodnutia o priestupku OR PZ v Prievidzi, ODI Partizánske zo dňa 07.07.2008, právoplatným dňa 08.07.2008 (č. I. 133-140) vyplýva, že obžalovaný bol dňa 07.07.2008 uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia a to pokuta vo výške 7.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Z uznesenia Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby Bratislava ČVS:SKIS-114/IS-2-V-2010 zo dňa 05.05.2010 (č. I. 227-229) vyplýva, že podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku bolo podanie oznamovateľa Z. Z., nar. XX.XX.XXXX pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona, príp. iných trestných činov, ktorých sa mal dopustiť príslušník PZ, zaradený ako referent výkonu služby ODI v Prievidzi tým spôsobom, že v júli roku 2009 ako verejný činiteľ sa mal oznamovateľovi telefonicky vyhrážať, že ak nestiahne podnet z inšpekcie MV SR, tak mu narobí veľké problémy, odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. poriadku.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 3T/1/2012-214 zo dňa 02.07.2012 (č. I. 529-534) vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným v bode 1/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov - skutok sa mal stať v období od 01.07.2010 doposiaľ a v bode 2/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov - skutok sa mal stať v období od 27.11.2009 do 27.03.2009 a od 17.08.2011 doposiaľ, pričom mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 29 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Zo správy Orange Slovensko, a.s., Bratislava zo dňa 03.11.2011 (č. I. 338) vyplýva, že výpisy prichádzajúcich hovorov za obdobie od 08.07.2009 do 20.07.2009 z telefónneho čísla XXXXXXXXXX nie sú z archivačných dôvodov k dispozícii.

Z ostatného spisového materiálu, najmä z uznesení OR PZ, OKP Trenčín pod ČVS:ORP-782/2-0VK-TN-2012 zo dňa 03.08.2012 (č. I. 523-525) vyplýva, že dňa 03.08.2012 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a tiež dňa 03.08.2012 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie Z. Z., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona v skutku č. 1/ pre skutok, ktorý sa mal stať dňa 02.08.2012 v čase o 22.45 hod a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona v skutku č. 2/, ktorý sa mal stať dňa 02.08.2012 v čase o 22.35 hod., pričom uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 0Tp/79/2012-14 zo dňa 06.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2Tpo/43/2012-23 zo dňa 04.09.2012 bol obvinený vzatý do väzby podľa § 72 ods. 2 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, pričom väzba sa začala dňa 02.08.2012 o 23.10 hod.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov a to jednotlivo, tak i v ich súhrne, mal súd potom vinu obžalovaného Z. Z. za nepochybné preukázanú.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov aj napriek skutočnosti, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu poprel, na hlavnom pojednávaní sa bránil tým, že on v inkriminovaný deň vozidlo nešoféroval, nachádzal sa v Rakúsku, vo Viedni, kde najskôr uviedol, že ho viezol S. C. a T. E. na čiernom Golfe 3-kovom, evidenčné číslo uviesť nevie, toto vozidlo patrilo T. E., pričom po prečítaní jeho rozpornej výpovede z prípravného konania následne uviedol, že si už presne nespomína, na koho vozidlo sa do Rakúska viezol a po akú dobu tam vtedy pracoval, avšak

zotrval na tom, že ho tam viezol T. H., pričom v prípravnom konaní to neuviedol, nakoľko to nepovažoval za dôležité. Potvrdil, že vozidlo Škoda Octavia, EVČ: PD-XXXBY mal požičané z autopožičovne, autá menil. Nevie, kedy si toto vozidlo požičal, v zmluve však nemohlo byť vymedzené, že ho mal požičané od 05.11.2008 do 08.11.2008, museli to dopísať až po vrátení vozidla. V autopožičovni vedeli, že nemá vodičský preukaz a že mu vozidlo šoféroval vždy niekto iný. Vozidlo Škoda Octavia on odovzdal v Partizánskom pri kine dňa 07.11.2008 v čase okolo 12.00 hod. až 13.00 hod. bratovi Q. Z., nakoľko on nemal čas ísť ho vrátiť do požičovne. On nevie, čo sa s vozidlom potom dialo. Nemôže byť pravda, čo uvádza svedok S., že ho opoznal na križovatke, nakoľko on nebol v Partizánskom, pričom vozidlo malo fólie. Obžalovaný uviedol, že mal v minulosti spor so svedkom S., pričom na hlavnom pojednávaní v rozpore s výpoveďou z prípravného konania uviedol iný dôvod, ktorý mal byť príčinou ich „údjajného“ sporu.

Súd však takto postavenú obranu obžalovaného považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ale najmä prípadnému trestu, ktorý mu hrozil.

Obrana obžalovaného bola v celom rozsahu vyvrátená, najmä výpoveďou samotných poškodených Q. S. a Q. S., ktorí vierohodným spôsobom, bez akejkoľvek zaujatosti voči obžalovanému detailne opisali, kde a akým spôsobom spozorovali a opoznali dňa 07.11.2008 obžalovaného viesť osobné motorové vozidlo Škoda Octavia, EVČ: PD-XXXBY aj napriek tomu, že tento mal uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, ďalej následný spôsob konania obžalovaného po tom, čo sa so svojim služobným motorovým vozidlom otočili a začali obžalovaného s vozidlom prenasledovať v úmysle ho zastaviť a zadržať, pričom obžalovaný aj napriek výzve zvláštneho výstražného zvukového znamenia k zastaveniu vozidla nereagoval, unikal smerom k nemocnici v Partizánskom, ďalej smerom na obec Malé Kršteňany a Pažiť, a po tom, čo sa opakovane dostali s vozidlom na úroveň jeho vozidla, prudko strhol volant doľava a snažil sa ich vozidlo z cesty vytlačiť, pričom v snahe vyhnúť sa zrážke museli vozidlo pribrzdiť, opakovanú výzvu práp. S., aby upustil od protiprávneho konania s výstrahou, že inak budú použité donucovacie prostriedky, obžalovaný nerešpektoval, s vozidlom nezastavil, v jazde pokračoval, pričom prechádzal z pravého jazdného pruhu do ľavého, načo práp. S. po predchádzajúcej márnej výzve použil služobnú zbraň a varovný výstrel do vzduchu, pričom obžalovaný ani na tento nereagoval, v jazde ďalej pokračoval, preto práp. S. znovu použil služobnú zbraň a do vozidla vedeného obžalovaným opakovane vystrelil, obžalovaný aj napriek tejto skutočnosti v jazde ďalej pokračoval smerom na obec Skýcov, pričom obžalovaný sa po tom, čo sa s vozidlom dostali znovu na úroveň jeho vozidla, snažil ich z cesty vytlačiť, v dôsledku čoho sa ppráp. Q. S. snažil zrážke vozidiel vyhnúť, pričom na lísť sa dostalo služobné vozidlo do šmyku a následne narazilo do zvodidiel, pričom obžalovaný ďalej pokračoval v jazde smerom na Skýcov. Svedkovia jednoznačne potvrdili, že vozidlo viedol obžalovaný Z. Z., pričom tohto opoznali aj na fotkách tak, ako je to uvedené aj v zápisnici o rekognícii z prípravného konania.

Výpoveď poškodených podporujú i ďalšie vykonané dôkazy a to najmä výpoveď svedka Q. Z., brata obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho výpovede z 29.11.2008 a z 01.12.2008 nie sú pravdivé, pričom potvrdil, že na polícii bol vypovedať v neprospech seba, ale on vozidlo určite nešoféroval, asi ho šoféroval jeho brat, obžalovaný. V prípravnom konaní zobral spáchanie skutku na seba, pričom motívom jeho konania bola skutočnosť, že bol pod veľkým tlakom, ktorý si sám privodil, brat mu nič nesľúbil, on chcel brata zachrániť, tento bol v problémoch, on nechcel, aby to bratovi zle dopadlo. O skutku sa dozvedel v ten deň, prišli k nim domov policajti. Oni o bratovi v ten deň nevedeli, až večer sa s ním stretli v Partizánskom, pri Tesco aj s otcom. Nevie už presne, čo sa tam vtedy rozprávali. Brat bol vtedy zúfalý, pričom on sa mu najskôr sám ponúkol, že to zoberie na seba. Išli všetci spolu po uvedenej trase, brat im ukazoval kade išiel. Po tom, čo si to však asi v priebehu týždňa rozmyslel, nakoľko nechcel mať problémy, mu ale brat po týždni volal s tým, že je jeho jediná záchrana. Brat vybavil v Nitre právnika, dohodli si spôsob výpovede.

Tiež nepriamo aj výpoveďami svedkov K. N. a P. F., podľa ktorých mal obžalovaný od spoločnosti LEBAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi. prenajaté vozidlo zn. Škoda Octavia, EVČ: PD-XXXBY a to od 05.11.2008 do 08.11.2008 a to do 21.00 hod. Nájomné za vozidlo bolo obžalovaným vopred zaplatené. Podľa svedka K. H. mal obžalovaný viackrát od ich spoločnosti požičané vozidlo a nikdy s ním neboli problémy, že by auto načas nevrátil, príp. že by nejakú finančnú hotovosť neuhradil a pod. Nakoľko ich spoločnosti neboli hlásené žiadne problémy priestupkového, či iného charakteru zo strany vodiča, tak ich spoločnosť ani nemá odkiaľ vedieť, že p. XX.XX.XXXX má zadržaný vodičský preukaz, či niečo podobné. S obžalovaným bola podpísaná dňa 05.11.2008 zmluva a aj preberací protokol. Nakoľko išlo o

stabilného zákazníka, jeho identita bola jasná, tak dňa 05.11.2008 sa jeho občiansky a vodičský preukaz neprefocoval, len podpísal preberací protokol. Svedok zároveň potvrdil, že dňa 08.11.2008, mohlo byť poobede, možno podvečer, presnú hodinu nevie, keď mu bolo volané na služobné číslo XXXX XXX XXX z polície s tým, že kto má od nich požičanú predmetnú Octaviu, na čo im on oznámil, že p. Z.. Nejaký príslušník polície prišiel potom do kancelárie prevziať fotokópie dokumentov, pričom on sa dozvedel len toľko, že boli nejaké problémy, že p. Z., ktorý si vozidlo požičal, nezastavil hliadke a že sa aj strieľalo. Potom neskôr v ten deň okolo 20.30 hod. až 21.00 hod. mu na služobný mobil bolo volané osobou - išlo o mladý mužský hlas, ktorá mu povedala, kde sa vozidlo Škoda Octavia, EVČ: PD-XXXBY a kľúče od neho nachádzajú, ktorú skutočnosť svedok následne telefonicky oznámil aj polícii a išiel na miesto po vozidlo.

Ďalej vina obžalovaného bola preukázaná i keď nepriamo výpoveďou svedka - poškodeného Mgr. A. E. - splnomocneného zástupcu Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne, podľa ktorej je zrejmé, že došlo k poškodeniu služobného motorového vozidla zn. VW Golf, EČ: PD-XXXBX, vodičom ktorého bol práp. Q. S. a spolujazdcom práp. Bc. Q. S. a ktoré v snahe vyhnúť sa zrážke s prenasledovaným vozidlom Škoda Octavia, EČ: PD-XXXBY, ktoré riadil obvinený, dostalo šmyk a narazilo do zvodidiel nachádzajúcich sa na ľavej strane cesty v smere jazdy. Služobné motorové vozidlo bolo opravené v Automobilových opravovniach MV SR Bratislava, pobočka Banská Bystrica, pričom náklady za jeho opravu boli vyčíslené na základe faktúry č. F 900231 vo výške 6.234,37 €.

Ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o nájme dopravného prostriedku, preberacím protokolom a osvedčením o evidencii vozidla (na č. I. 98-100 spisu), zápisnicami o rekognícii (na č. I. 73-78, 193-199), zápisnicami o obhliadke vozidla s pripojenou fotodokumentáciou (na č. I. 86-96), hlásením o použití donucovacieho prostriedku, správou o výsledku objasňovania priestupku a vyhodnotením použitia donucovacích prostriedkov (na č. I. 104-105, 141), správou OR PZ Prievidza s pripojenou kópiou operačného denníka a kópiou knihy Evidencie žiadostí a súhlasov o použití vrzu, evidenčnou kartou vodiča - obžalovaného (na č. I. 409-413), vyčíslením škody (na č. I. 346), faktúrou o oprave vozidla (na č. I. 276-278), uznesením Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby Bratislava ČVS:SKIS-114/IS-2-V-2010 zo dňa 05.05.2010 (na č. I. 227-229), ktoré plne korešpondujú so zisteným skutkovým stavom a ostatnými vykonanými dôkazmi v danej veci.

Z výpovede svedkov Z. C. a S. C. vyplynulo, že títo nemajú o skutku vedomosť. Podľa svedkyne Z. C., táto sa mala o skutku dozvedieť od obžalovaného, ktorý jej povedal, že policajti si mysleli, že vozidlo šoféroval obžalovaný, ale bližšie o tom svedkyňa nič nevie. Tiež, že jej obžalovaný povedal, že ide do Rakúska, pričom ona ho večer predtým vystrájala. Podľa výpovede svedkyne si tam mal ísť obžalovaný hľadať robotu, avšak svedkyňa nevedela uviesť s akým a na akom vozidle mal ísť obžalovaný do Rakúska. Svedkyňa sa následne vyjadrovala k udalosti, ktorá sa mala stať medzi obžalovaným a poškodeným Q. S., pričom však vôbec nevedela uviesť, kedy sa presne táto udalosť stala, ani čoho sa týkal rozhovor medzi obžalovaným a poškodeným Q. S.. K. S. C. síce potvrdil, že viezol obžalovaného do Rakúska, do Viedne niekedy v októbri - novembri pred 3-4 rokmi, ale v rozpore so samotnou výpoveďou obžalovaného, svedok uviedol, že obžalovaného viezol z Partizánskeho v čase cca o 10.00 hod., pričom ho viezol len sám a to na vozidle Golf patriaceho jeho sestre Z. C., pričom svedok nevedel uviesť, kde mal ísť obžalovaný pracovať, on s ním nebol vo firme, kde mal ísť obžalovaný pracovať, keď podľa svedka sa obžalovaný vo Viedni zdržal 2 až 3 dni. Svedok neuviedol ani žiadne skutočnosti týkajúce sa jeho prítomnosti pri odovzdávaní vozidla Škoda Octavia, EVČ: PD-XXXBY obžalovaným a to bratovi obžalovaného Q. Z. tak, ako to vo svojej výpovedi uvádzal obžalovaný.

Čo sa týka svedka Z. Z. st., otca obžalovaného, tento na hlavnom pojednávaní vypovedal v rozpore so svojou výpoveďou z prípravného konania, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 07.11.2008 bol doma, keď k ním domov prišla policajná hliadka, ktorá im prišla oznámiť, že syna Z. zastrelili, že policajná hliadka išla po jeho synovi, pričom dôvod nevedel. On nevedel, kde sa syn nachádzal, tento žil s priateľkou Z.. Policajná hliadka ho vyzvala, aby sa so synom skontaktoval. Asi po 2-3 dňoch mu syn povedal, že ho policajti obviňujú. On potom išiel asi po 1-2 dňoch zisťovať na políciu, čo sa stalo. Tu policajti na neho kričali, že on sa nemá čo informovať. Najskôr uviedol, že on sa synov nepýtal, čo sa stalo, následne však uviedol, že mladšieho syna sa na to nepýtal, nemal dôvod. Starší syn mu povedal len toľko, že on to neurobil, že bol s priateľkou, viac mu nepovedal. Na rozpory vo svojich výpovediach uviedol, že on rozpory vo svojich výpovediach nevidí, pričom už si nespomína, či volal synovej priateľke a ani, či bol obžalovaný v Rakúsku. Ďalej uviedol, že na polícii si pán policajti písal niektoré texty sám, pričom zároveň však potvrdil, že zápisnicu podpísal, nachádza sa na nej jeho podpis.

On povedal, len to čo vedel. Súd výpoveď otca obžalovaného však hodnotil ako účelovú so snahou napomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Súd nevyhovel návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania a to pribratím znalca za účelom podania znaleckého posudku k posúdeniu skutočnosti súvisiacich s dopravnou nehodou spôsobenou osobným motorovým vozidlom ev. č. PD XXX BX, ako aj na posúdenie, či bolo možné, aby pred zastavovaním vozidla obžalovaného a streľbe na vozidlo zodpovedal priebeh deja tomu, čo uvádzajú svedkovia Q. S. a Q. S. a predvolaním znalcov z odboru dopravy za účelom preukázania, že poškodení Q. S. a Q. S. klamú, aby neboli zodpovední za to, že rozbili služobný automobil, nakoľko súd navrhované dôkazy nepovažoval vzhľadom na rozsah doposiaľ vykonaných dôkazov pre rozhodnutie vo veci za potrebné, keď rozsah vykonaného dokazovania považoval za dostatočný.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku. Skutkový stav súd ustálil v súlade s produkovanými dôkazmi už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona v spojení s § 122 ods. 3 Tr. zákona a § 125 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko je nesporné, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane spoločnosti na riadnom výkone rozhodnutia súdu a na ochrane nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa, keď maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného orgánu verejnej moci o zákaze činnosti a súčasne použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, nakoľko zbraňou sa rozumie každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším (§ 138 písm. a/ s poukazom na § 122 ods. 3 Tr. zákona) a takým činom spôsobil väčšiu škodu, pričom podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur a škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Jeho zavinenie k tomuto skutku je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ tri krát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009, právoplatným dňa 26.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatným dňa 11.01.2010, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona pre skutok zo dňa 29.10.2008 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest vykonal dňa 27.03.2010. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 12 mesiacov. Trest vykonal 26.12.2010. Podľa správy z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému nie je na prospech žiadna poľahčujúca okolnosť. Naopak boli zistené v neprospech obžalovaného svedčiace priťažujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona a to, že spáchal viac trestných činov a bol už v minulosti odsúdený. Ďalej súd zistil s poukazom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného vo veci Okresného súdu Topoľčany rozsudkom č. k. 1T/121/2008-78 zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatným dňa 05.05.2011 a Okresného súdu Partizánske rozsudkom č. k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského

súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatným dňa 11.01.2010, že žalovaného skutku sa dopustil skôr, než bol v daných veciach súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (skutok zo dňa 07.11.2008). U obžalovaného prichádzalo podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona teda do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona (trestná sadzba trestného činu najprísnejšie trestného, t. j. 3 roky až 8 rokov) za použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona (tzv. asperačnej zásady), nakoľko obžalovaný spáchal viac ako dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, spáchaných viacerými skutkami, kedy sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšie trestného o ?-inu (z 3 rokov až 8 rokov na 6 rokov a 10 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov), pričom trest sa ukladá nad 1-icu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. S poukazom na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zákona, súd súčasne nezvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1-icu aj napriek tomu, že obžalovaný opätovne spáchal zločin (predtým odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/180/2003 zo dňa 03.12.2003, pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), pretože súčasné použitie týchto ustanovení by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Preto súd obžalovanému podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7 Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 83 (osemdesiattri) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil práve v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd zároveň uložil obžalovanému v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zákona (zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o 1-icu) aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dolnej hranici takto upravenej sadzby a to na dobu 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Zároveň, keďže súd podľa zásad uvedených v ustanovení § 42 ods. 2 Tr. zákona ukladal obžalovanému súhrnný trest, zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 1T/121/2008-78 zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatným dňa 11.01.2010, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 12 (dvanásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 1T/121/2008-78 zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatný dňa 05.05.2011 a rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatný dňa 11.01.2010 nezmenený.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený - Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Jilemnického 1, 911 42 Trenčín vo výške 6.234,37 €, o ktorom súd nemal žiadne pochybnosti, pričom obžalovaný za spôsobenú škodu v súlade s ustanovením § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka aj zodpovedá, preto súd uložil obžalovanému povinnosť tomuto poškodenému škodu v celom rozsahu uhradiť.

Nakoľko poškodení Q. S. a Q. S. si nárok na náhradu škody neuplatňovali, súd o náhrade škody v ich prípade nerozhodoval.

S poukazom na zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.